

Krajský úřad Libereckého kraje
Odbor ÚP a stavebního řádu
U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

prostřednictvím

Městského úřadu Tanvald
Odbor stavební úřad a životní prostředí
Palackého 359, 468 41 Tanvald

V Praze dne 17. srpna 2016

ODVOLÁNÍ proti rozhodnutí Městského úřadu v Tanvaldě, odboru stavební úřad a životní prostředí, Sp. zn. MěÚT/21785/2014/SÚ a ŽP, Č. j.: MěÚT/14626/2016/SÚ a ŽP ze dne 3. 8. 2016

Odvoláváme se proti výroku rozhodnutí, kterým byla zamítnuta naše žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald – geotermální teplárna s elektrárnou“ na ppč. 110/7, 110/11, 2009, 110/12, 110/2, stpč. 987, 69/2 a 915/1 k. ú. Tanvald, v obci Tanvald, Sp. zn. a Č. j. viz výše.

Žádáme Krajský úřad Libereckého kraje, aby v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání a v odůvodnění tohoto rozhodnutí vyslovil právní názor, kterým bude stavební úřad vázán při tomto novém projednání.

Odůvodnění:

Obdrželi jsme rozhodnutí Městského úřadu v Tanvaldě, odboru stavební úřad a životní prostředí, Sp. zn. MěÚT/21785/2014/SÚ a ŽP, Č. j.: MěÚT/14626/2016/SÚ a ŽP ze dne 3. 8. 2016, kterým se zamítá žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby „**Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald – geotermální teplárna s elektrárnou**“ na ppč. 110/7, 110/11, 2009, 110/12, 110/2, stpč. 987, 69/2 a 915/1 k. ú. Tanvald, v obci Tanvald, podaná dne 15. 12. 2014.

Z odůvodnění zamítavého výroku vyplývá, že stavební úřad posoudil žádost podle jednotlivých okruhů požadavků při posuzování žádosti o vydání územního rozhodnutí uvedených v § 90 zákona č. 183/2006 Sb. v platném znění (dále jen „stavební zákon“), jak je uvedeno dále.

Pod bodem 1. odůvodnění se uvádí, že posouzením podle § 90 písm. a) stavebního zákona dospěl stavební úřad k závěru, že záměr **je v souladu** s územním plánem obce Tanvald.

Pod bodem 2. odůvodnění se uvádí, že posouzením podle § 90 písm. b) stavebního zákona dospěl stavební úřad k závěru, že záměr **není v souladu** s úkoly a cíli územního plánování stanovenými v § 18 a 19 stavebního zákona.

Pod bodem 3. odůvodnění se uvádí, že posouzením podle § 90 písm. c) stavebního zákona dospěl stavební úřad k závěru, že záměr **je v souladu** s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území.

Pod bodem 4. odůvodnění se uvádí, že posouzením podle § 90 písm. d) stavebního zákona dospěl stavební úřad k závěru, že záměr **je v souladu** s tam uvedenými požadavky.

Pod bodem 5. odůvodnění se uvádí, že posouzením podle § 90 písm. e) stavebního zákona dospěl stavební úřad k závěru, že „*závazná stanoviska a stanoviska dotčených orgánů chránících veřejné zájmy ... s navrhovaným záměrem souhlasí ... žádná protichůdná stanoviska nebo závazná stanoviska stavební úřad neobdržel, rovněž nebylo třeba řešit žádné rozpory*“. Dále se stavební úřad vypořádává s námitkami a připomínkami. U některých z nich stavební úřad uvádí, že jim vyhověl svým rozhodnutím, u většiny ostatních stavební úřad uvádí, že je neakceptuje.

Závěrem je uvedeno, že stavební úřad „*shledal důvody, které brání povolení záměru a dospěl k závěru, že předložené žádosti nelze vyhovět a žádost zamítl*“.

Domníváme se, že napadené rozhodnutí stavebního úřadu (dále RSU) je zatíženo nedostatky, které jsou zásadního charakteru. Jejich identifikaci se budeme věnovat v dalším textu. Jeho rozsah není způsoben naší zálibou v košatém vyjadřování, nýbrž množstvím pochybení, jichž se stavební úřad dopustil.

RSU vykazuje chyby a vady v několika různých úrovních, jež jsou většinou obsaženy ve vzájemných kombinacích, někdy na sebe navazují a řetězí se, jinde jsou tvořeny závěry z mylných a nepřezkoumatelných předpokladů, celý materiál je tím těžko uchopitelný pro jednoduché poukázání na místa, kde došlo k pochybení. Pro zvýšení přehlednosti při rozboru celkově značně nepřehledného dokumentu RSU proto dělíme nedostatky na **metodické, faktické a nesprávný úřední postup**. V rámci těchto kapitol popíšeme vybrané nedostatky detailněji.

Metodické nedostatky

RSU je nekonzistentní

Na str. 7 stavební úřad uvádí, že záměr je v souladu s § 90 písm. c) stavebního zákona, tedy že je v souladu s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území. Tím pádem musí být záměr mimo jiné rovněž v souladu s ustanovením § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. o obecných požadavcích na využívání území, což nutně znamená, že **záměr nezhoršuje kvalitu prostředí a hodnotu území**. V rozporu s tím se stavební úřad snaží vyargumentovat opačný postoj v rámci svého rozboru v bodě 2. začínajícím na straně 5, což je logický rozpor.

Stavební úřad používá argumenty, které sám vyvrací 1

Na str. 6 uprostřed argumentuje stavební úřad v neprospěch záměru za použití spekulace o snížení hodnoty dotčených nemovitostí. Dále pak na str. 37 konstatuje, že „*Dle názoru stavebního úřadu neexistuje v právním řádu České republiky zákonná norma, která by chránila cenu nemovitostí. Proto i případná změna její výše z jakýchkoliv důvodů nemůže být právem chráněným zájmem.*“ Sdělením ze str. 37 stavební úřad sám sebe usvědčuje z porušení ustanovení § 2, odst. 2 správního řádu, totiž že správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k účelům a v rozsahu stanovených zákonem. Stranou ponecháváme, že ke snížení ceny nemovitostí nedojde.

Stavební úřad používá argumenty, které sám vyvrací 2

Na str. 34 nahoře se stavební úřad vypořádává s připomínkou negativního dopadu záměru na turistický ruch a rekreační potenciál města, když správně uvádí, že „*Posouzení možnosti dopadu navrhované stavby na turistický ruch ... nespadá do okruhu požadavků stanovených stavebním zákonem...*“. Oproti tomu na str. 44 nahoře (jakož obdobně i na str. 30 nahoře) uvádí, že vyhověl připomínce „*rozpor s veřejným zájmem „ochrana území proti ohrožení jeho rekreačního potenciálu*“. Tím stavební úřad sám sebe usvědčuje z porušení ustanovení § 2, odst. 2 správního řádu, totiž že správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k účelům a v rozsahu stanovených zákonem. Stranou ponecháváme, že k negativnímu dopadu na turistický ruch nedojde.

Stavební úřad přehlíží stanovený obsah jednotlivých stupňů dokumentace

Na str. 5 dole stavební úřad konstatuje, že dokumentace EIA neobsahuje řešení dalšího postupu v případě zjištění negativního ovlivnění vodních zdrojů a v rámci argumentace k územnímu řízení předjímá, jak by taková situace byla hypoteticky řešena či neřešena. Přitom by mu mělo být známo, že příslušné havarijní plány jsou požadovány v dalším stupni dokumentace, jak je uvedeno v příloze č. 5 vyhlášky č. 499/2006 Sb. o dokumentaci staveb v sekci B6 až B8. Jak plyne z vypořádání námítky ve druhé polovině str. 12, je toto stavebnímu úřadu skutečně známo a sám tento argument použil k zamítnutí námítky. Je proto s podivem, že na str. 5 a 6 se pouští do vlastních spekulací, co by se mohlo v případě negativního ovlivnění vodních zdrojů stát nebo nestát. V tom vidíme porušení

ustanovení § 2, odst. 2 správního řádu, totiž že správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k účelům a v rozsahu stanovených zákonem.

Matení pojmů a problematická volba podkladů pro rozhodnutí

Stavební úřad staví svou argumentaci zejména na skutečnostech popsaných v bodu 2 začínajícím na str. 5., kde se často odkazuje na proces zjišťování dopadů na životní prostředí – EIA. Přitom v argumentaci přeskakuje poněkud nepřehledně a na první pohled nerozeznatelně mezi dokumentací k územnímu řízení, dokumentací ke zjišťování EIA a oponentním posudkem EIA, odkud vybírá jednotlivé části vět. (Překvapivě zcela pomíjí existenci „stanoviska EIA“ jako hlavního relevantního výstupu z procesu EIA.) Z nepřehledného textu může vzniknout dojem, že se neustále jedná o citace z jednoho konkrétního legitimního materiálu, ovšem tak tomu není.

Zde považujeme za vhodné v přijatelném zestručnění připomenout, jak proces EIA probíhá. Investor nechá vypracovat dokumentaci za přispění celé řady státem autorizovaných odborných útvarů a tuto předloží ministerstvu životního prostředí k posouzení. Ministerstvo má za úkol vydat závazné stanovisko k záměru. Jako podklad pro své posouzení si ministerstvo nechá vypracovat na předloženou dokumentaci oponentní posudek, coby pojistku proti subjektivním názorům zpracovatele dokumentace. Ke znění posudku se znovu vyjadřují všechny dotčené orgány a instituce. Teprve potom, na základě odborného posouzení všech těchto a řady dalších podkladů (včetně vyjádření veřejnosti), vydává ministerstvo životního prostředí své závazné stanovisko EIA. To je výstupem z procesu EIA, bez ohledu na to, co jeho vydání předcházelo, jaká byla dílčí posuzování a co dalšího si odborné útvary ministerstva vyžádaly k případnému doplnění či upřesnění, které dílčí argumenty byly během onoho procesu přijaty a které vyvráceny. Vše je sečteno a podtrženo a ministerstvo vydá své závazné stanovisko, všechny ostatní podklady od této chvíle slouží už jen k případnému přezkoumání tohoto procesu.

Zákon č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí uvádí v § 9a, odst. 3, že „*Stanovisko předkládá oznamovatel v žádosti jako jeden z podkladů pro navazující řízení podle těchto předpisů*“, přičemž je výslovně uvedeno, že typickým navazujícím řízením je územní řízení.

Legitimním podkladem pro územní řízení je tedy **stanovisko** a nikoliv dokumenty, které sloužily k odbornému posouzení před vydáním stanoviska. To je samozřejmě zcela pochopitelný a běžně používaný princip. Pokud např. stavební úřad obdrží dokumentaci od nějakého autorizovaného projektanta, kontroluje jeho samotnou autorizaci a nevrací se k jeho diplomové práci nebo dokonce k oponentnímu posudku vypracovanému k této diplomové práci.

Respektujeme právo stavebního úřadu zvolit si pro své správní úvahy podklady dle vlastního uvážení, z metodologického hlediska však považujeme zvolený postup za chybný a ve světle dalších skutečností, jako je volba konkrétních zvolených úseků např. z oponentního posudku a jejich následná (des)interpretace, se postup stavebního úřadu jeví v rozporu se zásadou legitimního očekávání zakotvené v § 2, odst. 4 správního řádu.

Nekonzistentní práce s podklady

Na str. 35 vypořádává stavební úřad připomínku týkající se sesuvu půdy odkazem na odborné vyjádření České geologické služby, které si stavební úřad nechal vypracovat z vlastní iniciativy s tím, že vyjádření ČGS bude podkladem pro jeho rozhodování v územním řízení. Vyjádření České geologické služby je dle našich informací součástí spisu. Stavební úřad námitku na str. 35 neakceptuje (zamítá) poukazem právě na vyjádření České geologické služby. Obdobně postupuje stavební úřad při zamítnutí námítky týkající se radonu na str. 32, opět poukazem na vyjádření ČGS. Obdobně i na str. 14 a na str. 11. Zmíněné vyjádření ČGS je poměrně obsáhlé a vyjadřuje se mimo jiné pozitivně k dopadům záměru na vodní zdroje a studny, jakož i na otázku případných seizmických jevů, tedy k oblastem, na nichž stavební úřad na jiných místech RSU vystavěl své zamítavé stanovisko. Stavební úřad ovšem vyjádření ČGS u těchto problematik necituje, zcela je pomíjí, není zřejmé, jakou váhu jim přikládá v porovnání s jinými zdroji. Není zřejmé, jakou správní úvahou stavební úřad rozhodl, kdy názory ČGS akceptuje a kdy je přehlédne. Z tohoto pohledu se postup stavebního úřadu jeví jako tendenční a nepřezkoumatelný.

Kromě toho, právě u zamítnutí námítky ohledně sesuvu půdy na str. 35 se stavební úřad odkazuje na formulaci, že „*vyvolání sesuvů je velmi nepravděpodobné*“. S takovou argumentací samozřejmě souhlasíme. Je však s podivem, že na jiných místech, např. na str. 5 dole stavební úřad z obdobného vyjádření založeného na pravděpodobnosti dovozuje, že pokud je negativní ovlivnění vodních zdrojů nebo výskyt mlhy málo pravděpodobné, znamená to, že to nelze vyloučit, až dojde ohledně výskytu mlhy scholasticky k přesvědčení, že takové vyjádření znamená, že se mlha vyskytne zcela určitě. O tom však bude ještě pojednáno dále, zde uvádíme jen jako další příklad nekonzistentního obsahu RSU.

Netransparentní práce s podklady

Dokumentace k územnímu řízení obsahuje řadu odborných studií, ověřených držiteli státních autorizací. Jinými slovy jde o studie, za jejichž odbornou kvalitu se zprostředkovaně zaručil tentýž stát, který je v přenesené pravomoci v našem územním řízení zastoupen stavebním úřadem. Jak vyplývá z dalšího, stát reprezentovaný stavebním úřadem z nějakých důvodů státu reprezentovanému autorizovanými osobami příliš nevěří.

Přitom státní a státem autorizované instituce zkoumaly záměr hned několikrát. Během zjišťovacího řízení, během vypracování dokumentace EIA, během oponentního řízení EIA, dále během kompletace stanovisek k zahájení územního řízení a jako dotčené orgány během samotného řízení. Lze předpokládat, že svá tvrzení mají o co opřít.

Během projednání našeho záměru obdržel stavební úřad řadu podnětů, připomínek a námitek od dalších účastníků řízení a od veřejnosti. Některé z těchto podnětů stavební úřad používá ve své argumentaci pro zamítnutí naší žádosti, přestože jsou v rozporu s posudky, závěry a stanovisky obsaženými v námi dodané dokumentaci v oněch odborných studiích vydaných státem autorizovanými institucemi a odborníky. Pokud je nám známo, neobdržel stavební úřad žádný dokument srovnatelné odborné váhy, který by jakýmkoliv způsobem rozporoval fakta a závěry uvedené v naší dokumentaci. Ze spisu vyplývá pouze tolik, že stavební úřad obdržel námítky a připomínky založené na informacích z ústního podání, případně z nejasných nebo nedokumentovaných zdrojů, či z internetových stránek rozličných nikomu neodpovědných aktivistů s těžko identifikovatelnými motivy.

Jak plyne z vyjádření např. na str. 6 a na dalších místech, stavební úřad některým z těchto námitek vyhověl a dodané argumenty přijal za své. Učinil si tak vlastní odborný závěr v oblastech, pro jejichž zkoumání není vybaven a nemá pro ně ani erudici, ani odbornou příslušnost. Neviníme stavební úřad z toho, že nemá tuto erudici, jde o rys racionálního rozdělení odborných kapacit a odpovědnosti za určitou oblast mezi nejrůznější státní či státem autorizované instituce. Není však zřejmé, proč jsou stavebním úřadem názory takových institucí pomíjeny a sluchu je přáno ústně šířeným informacím.

Není zřejmé, jaká správní úvaha vedla stavební úřad k přiložení větší váhy ústně šířeným katastrofickým vizím, než seriózním odborným pracím obsaženým v naší dokumentaci. **Takové zdůvodnění v RSU chybí a činí je tak nepřezkoumatelným.**

Faktické nedostatky

Údajné nebezpečí ztráty podzemní vody v domovních studních

Stanovisko (EIA) ministerstva životního prostředí ze dne 26. 2. 2014, jinak též zákonný podklad navazujícího územního řízení (podle § 9a, odst. 3 zákona 100/2001 Sb.) uvádí na str. 3 dole: „*Negativní dopady na podzemní vody a vodní zdroje a povrchové vody budou prakticky zcela eliminovány navrženými opatřeními ... a rovněž monitoringem. V neposlední řadě i tím, že výstavba je hornická činnost, která spadá pod dozor báňských úřadů a báňské záchranné služby. Při těchto stavbách je dozor, ochranná opatření apod. mnohem důsledněji kontrolován než u staveb „běžných“...“*

Vyjádření České geologické služby k ovlivnění hladiny podzemní vody a ke ztrátě vody ve studních na str. 8: „*Dočasně a krátkodobě, po odvrtání a zapažení vrchní části vrtu se hladina podzemní vody navrací k normálu. Vzdálenost ovlivnění se uvádí do 1 km ... ale pravděpodobně řádově méně...“* (tedy pravděpodobně do 100 m).

Dokumentace EIA na str. 19 vypořádává připomínku Krajského úřadu Libereckého kraje (KÚLK) k vyjádření k oznámení záměru, kde KÚLK doporučuje „*zmapovat v okolí záměru podzemní zdroje vody a zvážit rozsah jejich monitoringu“*. MÚ Tanvald, odbor stavební úřad a životní prostředí, tedy zde uváděný stavební úřad, podal ve svém vyjádření k dokumentaci EIA ze dne 9. 8. 2013 svou připomínku na str. 2 nahoře, která je zmíněna i v posudku EIA na str. 35 nahoře: „*Podstata připomínky – V kap. D. IV. chybí řešení problematiky monitorování zdrojů podzemní vody včetně případného řešení jejich negativního ovlivnění a to jak pro období výstavby tak i pro provoz.“* Uvedený požadavek byl následně začleněn do stanoviska MŽP a ve stanovisku se objevila citace uvedená v předešlém odstavci. Stavební úřad od té chvíle znění stanoviska nijak nenapadal, takže lze dovodit, že s tímto zněním souhlasil.

RSU na str. 5 dole vytváří logický konstrukt, že z existence monitoringu a z toho, že nepravděpodobné riziko si zpracovatel posudku netroufá absolutně vyloučit, údajně plyne ztráta vody v části obce, zdravotní rizika apod., postupně se přes tvrzení, že chráněná oblast přirozené akumulace vod bude účinky záměru dotčena „*zcela jistě“* (!) dostává až k údajně jednoznačnému rozporu s veřejným zájmem. Je zcela absurdní, že takový

logický konstrukt stavební úřad staví na monitoringu, který si svou připomínkou původně sám vyžádal. Dále je zcela proti obecným principům teorie rizika a spolehlivosti i proti běžné logice konstruovat závěry, jak to učinil stavební úřad, když vykládá uplatnění principu předběžné opatrnosti za důkaz neodvratnosti budoucího negativního vývoje.

V neposlední řadě je pochybením stavebního úřadu, když zjištění uvedené v legitimním dokumentu vydaném v gesci ministerstva životního prostředí nahradí vlastní, ničím nepodloženou správní úvahou, aniž by tento obrat jakkoliv zdůvodnil.

Připomínáme, že nelze zcela vyloučit ani technické selhání automobilu ani osobní selhání řidiče, přesto se vydávají homologace vozidel a řidičská oprávnění. Nelze zcela vyloučit požár v budovách, přesto se budovy povolují a kolaudují. Příkladů je možné dodat bezpočet. Proto zakončíme tuto část konstatováním, že jsou známy případy z každodenní praxe, kdy dochází k dopravním nehodám či k požárům a není znám žádný případ, kdy by došlo k poškození vodních zdrojů v důsledku provádění hloubkových vrtů.

Odůvodnění týkající se negativního ovlivnění vodních zdrojů záměrem, obsažené v RSU, je nesprávné a nesplňuje tak ustanovení § 68, odst. 3 správního řádu.

Údajné nebezpečí plynoucí z možného vzniku mlhy

Stanovisko (EIA) ministerstva životního prostředí ze dne 26. 2. 2014, jinak též zákonný podklad navazujícího územního řízení (podle § 9a, odst. 3 zákona 100/2001 Sb.) uvádí na str. 4 nahoře:

„V obdobích příznivých pro vznik mlhy může docházet k navýšení četnosti... Tento vliv se ale může projevit jen v blízkém okolí záměru cca do 100 m, maximálně do 200 m... Tento vliv se může projevit spíše ve statistickém vyhodnocení mikroklimatu v úzce vymezeném území, nebude však mít žádné dopady na zdraví obyvatel.“ Toto sdělení nám přijde velmi srozumitelné a jednoznačné.

Stavební úřad však v RSU na str. 6 uprostřed z uvedeného znění dílem vyvozuje, dílem uvedené znění nahrazuje vlastní úvahou, že je „zcela zřejmé“, že bude „tímto čtenějším výskytem mlhy“ dotčena pohoda bydlení v nejbližších bytových domech, jež jsou mimochodem od plánovaných chladičů vzdáleny více než 100 metrů.

Dokumentace pro územní řízení uvádí na str. 31: *„Teplotní spád organických par v kondenzátorech je 45/38 °C, vzduch procházející chladiči se v závislosti na jeho teplotě a vlhkosti oteplí o 4-7 °C. Rychlost proudění vzduchu v chladičích je cca 2,5 m.s-1, tj. 9 km.hod-1. V chlazení není použita žádná voda, takže v okolí chladičů se netvoří žádné páry nebo mlhy.“* Domníváme se, že i pro laika je absurdní představa vzniku mlhy v důsledku ohřátí vzduchu o 4-7°C. Fyzika základní školy učí, že v teplejším vzduchu je možné rozpustit více vodní páry než ve studeném. Vlivem ohřátí tedy mlha nevzniká, nýbrž je pohlcována. Vodní pára může opět kondenzovat ve chvíli, kdy dojde k opětovnému ochlazení vzduchu na původní úroveň, tedy o 4-7°C zpět. Takže by teoreticky mohlo v oněch obdobích příznivých pro vznik mlhy docházet nikoliv ke vzniku mlhy, ale k přesunu mlhy o několik metrů. V místě ohřevu vzduchu se bude mlha (pokud tam nějaká bude) částečně rozpouštět (pohlcovat do teplejšího vzduchu), aby během vychládání vodní pára opět kondenzovala zpět na mlhu. V době mimo mlhu se nestane vůbec nic. Rozdíl v kapacitě vzduchu s teplotou odlišnou o 4-7°C na pohlčení vodní páry bude záležet na řadě dalších faktorů, lze však říct, že bude těžko pozorovatelný. Hlavně však je zcela absurdní představa, jak vzduch o teplotě rozdílné

od svého okolí o 4-7°C nevyletí vzhůru, nýbrž se tímto okolním prostředím přesune více než 100 metrů vodorovným směrem, aniž by došlo k jeho teplotnímu splynutí s okolím a tím i k naprostému vyrovnání všech vlastností z hlediska tvorby či pohlcování mlhy.

Pro další úvahu na malou chvíli připustíme, že by se v reálném světě skutečně mlha mohla v důsledku ohřátí vzduchu o pár stupňů přesunovat tak, jak je teoreticky popsáno v předchozím odstavci. V takovém případě by působením našeho záměru byla již existující (!) mlha přesouvána ze dna tanvaldského údolí směrem kolmo vzhůru, vzhledem ke tvaru údolí tedy někam blíže k mrakům, dále od oken i od pohledových směrů obyvatel obytných domů. V samotném údolí by tedy mlhy ubývalo. Obyvatelé by na tom z hlediska popisované pohody bydlení byli tedy nakonec lépe.

S uvedenou znalostí základů fyziky lze tedy snadno porozumět tomu, proč odborný orgán, tedy ministerstvo životního prostředí, uvedlo po zohlednění závěrů vědecké klimatologické studie ve svém stanovisku, jak je uvedeno výše. Tím se zachovalo v souladu se zásadou individualizace zakotvené v § 2, odst. 4 správního řádu. Stavební úřad oproti tomu pracuje s vlastní správní úvahou, která je však od základu chybná.

Dle ústního sdělení Českého hydrometeorologického ústavu se na území Tanvaldu historicky eviduje přibližně 50 – 60 dní v roce s viditelností pod 1000 metrů. Je zcela vyloučeno, aby výše popsaný nicotný vliv záměru změnil poměry takovým způsobem, aby bylo možné hovořit o snížení pohody bydlení oproti dnešnímu stavu.

Odůvodnění týkající se negativního ovlivnění vznikem mlhy, obsažené v RSU, je nesprávné, neobsahuje úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů a nespĺňuje tak ustanovení § 68, odst. 3 správního řádu. Zároveň je porušeno ustanovení § 3 správního řádu, že správní orgán má zjistit stav věcí, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Údajné nebezpečí seizmických vlivů

Stanovisko (EIA) ministerstva životního prostředí ze dne 26. 2. 2014, jinak též zákonný podklad navazujícího územního řízení (podle § 9a, odst. 3 zákona 100/2001 Sb.) uvádí na str. 3 uprostřed:

„Provedená hodnocení prokazují, že možnost vzniku seizmických vlivů v území jak při výstavbě záměru, tak i jeho provozu, je nepravděpodobná, a dosažení limitní rychlosti kmitání 3 mms^{-1} z pohledu možného negativního ovlivnění objektů velmi nepravděpodobné (přesto je s ohledem na nejistoty v podzemí navržen seizmický monitoring).“ Toto sdělení nám přijde velmi srozumitelné a jednoznačné. Pro seizmické jevy zaznamenané lidskými smysly platí ostatně obecně, že jsou na našem území velmi nepravděpodobné a není nám známo, že by takováto „nejistota“ vyvolávala jakýkoliv stres mezi obyvatelstvem.

Zde považujeme za vhodné v přijatelném zestručnění připomenout, jak se seizmický monitoring používá při budování geotermálních provozů. Zkušenosti ukázaly, že pokud dochází k tzv. indukované seizmicitě v důsledku umělého zvyšování tlaku v podzemí, děje se tak postupným narůstáním počtu a intenzity takových jevů. Jsou-li tyto jevy monitorovány, je možné přijmout příslušná opatření (snížit tlak) dlouho před tím, než by došlo ke zvýšení počtu a intenzity seizmických jevů na úroveň pozorovatelnou smysly, čímž se vyrovnají poměry v hornině a vše se vrátí k normálnímu stavu. Seizmický monitoring tak poskytuje informace o vývoji v podzemí, zvyšuje říditelnost

celého procesu a plní tak důležitou preventivní funkci. Pro úplnost raději ještě připomínáme, že se zde pohybujeme v hodnotách seizmických jevů, jež jsou (dle vyjádření České geologické služby z 28. 3. 2014, na str. 7) *„o velikosti magnituda 0,5 – 2 R, která je přístrojově zaznamatelná, obyvatelstvo ji nepocítuje. Četnost seizmické aktivity po odvrtní geotermálních vrtů v čase klesá.“*

Stavební úřad v RSU na str. 6 uprostřed z výše uvedeného znění dílem vyvozuje, dílem uvedené znění nahrazuje vlastní úvahou, že určitá rizika existují, nelze je absolutně vyloučit a tato rizika mohou mít závažné následky. Nespecifikuje však, jaká konkrétní rizika má na mysli. Podle dalšího textu se lze domýšlet, že má na mysli riziko seizmických vlivů o velikosti magnitudo 5 a více, kdy může u špatně postavených budov již docházet k významným škodám (stavební úřad konkrétně zmiňuje trhliny v obvodových konstrukcích). Stavební úřad dále dovozuje, že *„existence těchto rizik způsobuje stres a má vliv na psychiku obyvatel, což může mít vliv na zdraví obyvatel“*.

Pokládáme za vhodné připomenout, že tzv. Richterova stupnice pro měření síly seizmických jevů není lineární, nýbrž je logaritmická, rozdíl síly mezi stupněm 2 a 3 je desateronásobný, rozdíl mezi stupněm 2 a 4 je stonásobný a rozdíl mezi stupněm 2 a 5 je tisícinásobný. Rozdíl mezi stupněm 1 a 5 je potom desetitisícinásobný. (Mediálně známá zemětřesení v televizi jsou obvykle stupně vyššího než 7, tedy ještě stokrát větší než stupeň 5.)

Jinými slovy, stavební úřad zřejmě pokládá za reálné nebezpečí vznik tisíci až desetitisícinásobně silnějšího jevu, než na jaký je z důvodu předběžné opatrnosti na doporučení příslušných autorit koncipován varovný monitorovací systém. Tuto svou obavu (správní úvahu), významně odlišnou od odborných podkladů k rozhodnutí, nijak nezodpovídá a dovozuje z ní další logické konstrukce vedoucí ke konfliktu soukromých a veřejných zájmů. Podle tohoto logického zdůvodnění by musela trpět stresem a zdravotními poruchami celá naše populace na celém území státu.

Odůvodnění týkající se negativního ovlivnění nebezpečím seizmických vlivů, obsažené v RSU, je nesprávné, neobsahuje úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů a nesplňuje tak ustanovení § 68, odst. 3 správního řádu. Zároveň je porušeno ustanovení § 3 správního řádu, že správní orgán má zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Údajná řada rizik

Na str. 6 dole uvádí stavební úřad, že se jedná *„o projekt s charakterem experimentu s možnými negativními dopady na občany, jejich zdraví, majetek a život ve městě. Realizace záměru je spojena s řadou rizik pro životní prostředí, zdraví, majetek a život občanů Tanvaldu a ačkoliv byla tato rizika posouzena dotčenými orgány a to i v procesu posouzení vlivu stavby na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, nebyla některá tato rizika zcela vyvrácena.“*

Stavební úřad nijak nespecifikuje ona údajná rizika a lze se tedy domnívat, že má na mysli ta, která byla rozebrána v minulém textu, tedy údajné nebezpečí ztráty podzemní vody, údajné nebezpečí vzniku mlhy a údajné nebezpečí plynoucí ze seizmických vlivů. Argumenty stavebního úřadu týkající se těchto údajných nebezpečí byly vyvráceny v dosavadním textu. Kromě toho připomínáme, že stavební zákon nezná pojem experiment.

V citovaném textu v prvním odstavci tohoto oddílu stojí za pozornost stručně shrnutý postoj stavebního úřadu k platným zákonům, když stavební úřad jinými slovy uvádí – vše bylo posouzeno podle zákona, ale to pro nás není dostatečné. Stavební úřad si osobuje právo posuzovat skutečnosti, k jejichž posuzování není vybaven. Následně nijak nevysvětluje, jakou úvahou dospěl k závěrům odlišným od závěrů příslušných kompetentních orgánů.

Tím stavební úřad porušuje ustanovení § 2, odst. 2 správního řádu, že správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům a v tom rozsahu, jak je mu upraveno zákonem. Chybějící odůvodnění porušuje dále ustanovení § 68, odst. 3 správního řádu.

Údajný nulový přínos ostrovního systému pro udržitelný rozvoj v území

Státní energetická koncepce vydaná ministerstvem průmyslu a obchodu, schválená vládou ČR se podrobně zabývá problematikou ostrovních provozů, které do budoucna patří mezi podporované. Tak se v koncepci píše např. na str. 54 ohledně cílového stavu „*soustředit pozornost na přípravu ostrovních provozů pro řešení nouzových stavů*“, na str. 56 pak „*dodávky energie v ostrovních provozech pro případy nouzových stavů a rychlou a účinnou reakci v případech rozsáhlých poruch nebo přírodních katastrof*“ a „*Podporovat a rozvíjet schopnost dodávek energií v lokálních (ostrovních) subsystémech v případě rozpadu systému vlivem rozsáhlých poruch způsobených živelnými událostmi nebo teroristickým či kybernetickým útokem v rozsahu nezbytném pro minimální zásobování obyvatelstva a udržení funkčnosti kritické infrastruktury.*“ Státní energetická koncepce je beze vší pochybnosti materiálem vyjadřujícím veřejný zájem na poli energetiky a rozhodně se nestaví k vytváření ostrovních systémů jako k něčemu, co je samo o sobě bez jakéhokoliv užítku, k čemuž se ve svém vyjádření zcela mechanicky a bez zohlednění místních poměrů přiklání stavební úřad na str. 7 RSU.

Každý zdroj tepla je svým způsobem ostrovní, rovněž např. fotovoltaické panely na střeše nemusí být připojeny do sítě, a přesto jsou svým majitelům velkým přínosem. Odsouzení ostrovních systémů pokládáme za chybu v uvažování stavebního úřadu.

Podle vyjádření stavebního úřadu na str. 6 prý dokonce realizace záměru neprospívá „obecnému blahu“ vůbec ničím. Záměr je prý v jednoznačném rozporu s jinými veřejnými zájmy, což jsme vyvrátili na jiném místě, a dokonce má být v rozporu s principy udržitelného rozvoje území.

Záměr je situován do léta chátrajícího brownfieldu po textilní továrně Seba Tanvald. Budovy se postupně rozpadají, město Tanvald hyzdí a ani jejich podnikatelský přínos není zatím nijak významný. Areál je sice možné zbourat, což by vyžadovalo nemalou investici v řádu desítek miliónů. Pokud by k tomu přesto majitel přistoupil, přínos areálu pro život města by se nijak významně nezměnil. Další možností je areál znovu oživit. Není však reálné, že by byl znovu otevřen textilní závod, kde stroje pracující ve třech směnách i v zimním období vytopily prostory s vysokými stropy, jednoduchými okny a nezateplenou fasádou. Areál je dnes možné oživit pouze v případě, že dojde k efektivnímu vyřešení jeho zásobování teplem. Uplatnění obvyklých postupů s sebou nese tak vysoké náklady, že se nevyplatí areál rekonstruovat. Nejde přitom o žádnou raritu, region je podobných chátrajících areálů plný. Možným řešením pro areál v Tanvaldu a po ověření i možným řešením také pro ostatní areály v regionu je využití kombinované výroby elektřiny a tepla z geotermálního zdroje.

Areál získá konkurenceschopný zdroj energie, majiteli se vyplatí jej rekonstruovat a přivést do areálu podnikatele. Energetická soběstačnost v rámci areálu vyvolá s vysokou pravděpodobností multiplikační efekt spočívající

v rozvoji celého areálu. Lze očekávat zvelebení do standardu Tanvaldu 21. století, rozvoj podnikatelských aktivit a návrat života do areálu. Vedlejším efektem projektu tak bude zvýšení počtu pracovních míst nejen v rámci výstavby a provozu, ale i v nově otevřených provozech a ve službách spojených jak se stavbou, tak s dalším rozvojem areálu. Nárůst zaměstnanosti ve spádové oblasti pak bude mít pozitivní vliv i na sociální složení společnosti, snížení drobné kriminality a tím i ušetření části veřejných prostředků, dnes vydávaných na potírání příslušných negativních jevů. Dopad multiplikačního efektu záměru na zde zmíněné veřejné zájmy tedy v průběhu času poroste od mírně pozitivního během příprav a stavby – nová pracovní místa a pracovní místa vyvolaná zvýšenou poptávkou po službách pro pracovníky dodavatelských firem, až po silně pozitivní dopad v průběhu rozvoje areálu po uvedení zařízení do provozu.

Vzroste i energetická soběstačnost města, neboť i z ostrovního provozu lze zásobovat okolí elektřinou a teplem pomocí mobilních baterií a přispět tak k energetické bezpečnosti regionu.

Pokud se totiž píše, že elektrárna bude zásobovat sama sebe, rozhodně to neznamena, že bude zásobovat POUZE sama sebe. Vlastní spotřeba elektrárny, kdy elektrárna zásobuje sama sebe, je zcela obvyklý jev u všech známých druhů výroby elektřiny, podobně, jako se nepozastavujeme nad faktem, že automobil zásobuje ze svých zdrojů své vlastní reflektory. Elektrárna i teplárna může vyrábět i další energii pro komerční využití.

Identifikovali jsme celou řadu veřejných zájmů, které stavební úřad neidentifikoval. Ten místo toho řeší hodnocení maximálního výkonu a kapacitní zdůvodnění včetně odbytu, což mu vůbec nepřísluší. Ze stavebního zákona plyne, že úkolem stavebního úřadu je zkoumat případné dopady na okolí bez ohledu na interní technologické provedení výroby. Pro budoucí provoz zařízení může stavební úřad stanovit omezující podmínky. Nemůže však bránit investorovi, aby si nainstaloval zařízení, jehož kapacita bude třeba desateronásobně překračovat jeho potřeby. Aniž by to bylo pro stavební úřad důležité, může tomu tak být např. z důvodu provozních charakteristik zařízení, které při nižším než maximálním zatížení může pracovat s řádově výhodnější efektivitou než při zatížení na plnou kapacitu.

Je zcela nepochybné, že kroky vedoucí k oživení areálu mají výrazně pozitivnější vliv na udržitelný rozvoj území, než ponechání současného bezvýhodného stavu. Zamítnutí žádosti stavebním úřadem výrazně přispívá právě k zakonzervování tohoto neutěšeného stavu a je z hlediska udržitelného rozvoje kontraproduktivní.

Správním úvahou stavebního úřadu pokládáme z výše uvedených důvodů za chybnou.

Údajný rozpor s efektivním využíváním energie

K záměru se opakovaně vyjádřila Státní energetická inspekce a neshledala žádných pochybení. Pokud by stavební úřad zkoumal, k čemu a v jakém množství hodlá stavebník – budoucí uživatel využívat energii ve svém objektu, jednalo by se o porušení ustanovení § 2, odst. 2 správního řádu. Stavební úřad by tak v důsledku mohl zamítnat žádosti o stavbu rodinných domů s poukazem na to, že si tam budou majitelé přetápět místnosti a příliš větrat, což je v právním státě představa naprosto absurdní.

Údajný nesoulad s § 18 a § 19 stavebního zákona, především § 18, odst. 3

Stavební úřad uvádí v RSU na str. 5, že „dospěl k závěru, že záměr není v souladu především s ustanovením § 18, odst. 3 stavebního zákona“. S tímto tvrzením nesouhlasíme. V zájmu komplexního pohledu na soulad s cíli a úkoly územního plánování přikládáme rozbor souladu záměru se všemi ustanoveními § 18 a § 19 stavebního zákona:

CÍLE A ÚKOLY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

§ 18

Cíle územního plánování

- (1) *Cílem územního plánování je vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území a který uspokojuje potřeby současné generace, aniž by ohrožoval podmínky života generací budoucích.*

Odstavec se týká zejména procesu tvorby a schvalování územního plánu, s nímž je dle vyjádření jak stavebního úřadu, tak odvolacího orgánu předkládaný záměr v souladu.

Z konkrétní situace předkládaného záměru zároveň plyne, že záměr je v souladu

- **s ekologickým pilířem** udržitelného rozvoje, který zajišťuje ochrannou funkci hospodaření s přírodními zdroji, což prokazuje závazné stanovisko EIA.
- **se sociálním pilířem** udržitelného rozvoje, který má uspokojovat potřeby současné generace, aniž by zároveň ohrožoval podmínky pro život a rozvoj budoucích generací, což plní zejména vytvářením podmínek pro rozvoj dotčeného areálu, vzniku podnikatelských a pracovních příležitostí díky svému multiplikačnímu efektu a tím i vytvářením podmínek ke zmírnění očekávaného úbytku obyvatelstva, popsaného v odůvodnění územního plánu města Tanvald, a také zvýšením soudržnosti společenství v důsledku plnění společného zájmu podnikatelů a práci hledajících obyvatel.
- **s ekonomickým pilířem** udržitelného rozvoje, protože dochází k ekonomickému zhodnocení dotčené plochy, jež samo o sobě, zejména pak spolu s předpokládaným multiplikačním efektem, vytváří podmínky ke zhodnocení celého dnes chátrajícího brownfieldu.

Předkládaný záměr je v souladu s ustanoveními tohoto odstavce.

- (2) *Územní plánování zajišťuje předpoklady pro udržitelný rozvoj území soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území. Za tím účelem sleduje společenský a hospodářský potenciál rozvoje.*

Odstavec se týká zejména procesu tvorby a schvalování územního plánu. **Předkládaný záměr pozitivním způsobem reaguje na skutečnosti** popsané v územním plánu města Tanvald, totiž že: *Tanvald je výrazným střediskem soustředění obyvatelstva a ekonomických aktivit, z hlediska pracovních příležitostí je však především ke svému nejbližšímu okolí deficitní, a dále: Ve výhledovém období může přinést posilování nadměstské občanské vybavenosti vzhledem k centrální poloze Tanvaldu ve spádovém území nárůst nepracovní dojížd'ky, např. za službami, kulturou apod.*

Předkládaný záměr je v souladu s ustanoveními tohoto odstavce.

(3) Orgány územního plánování postupem podle tohoto zákona koordinují veřejné i soukromé záměry změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizují ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze zvláštních právních předpisů.

Předkládaný záměr se k veřejným zájmům chová dílem neutrálně, dílem mírně pozitivně a dílem výrazně pozitivně. Není znám a v RSU ani věrohodně bez logických kotrmelců doložen veřejný zájem, jenž by byl předkládaným záměrem ovlivněn negativním způsobem.

Územní plánování představuje konkretizaci veřejných zájmů s ohledem na specifické podmínky v území. Akcent je kladen na hospodárné využívání zastavěného území a na ochranu nezastavěného území. Předkládaný záměr v souladu se schváleným územním plánem hodlá využít stávající zastavěné území způsobem nepochybně hospodárnějším, než je pouhé probíhající chátrání. Vytvoření lokálního energetického zdroje je navíc potenciálním příspěvkem k bezpečnosti území v případě havarijních situací, ať už bude jejich příčinou cokoliv.

Předložený záměr přispívá k vytvoření předpokladů pro udržitelný rozvoj v území pozitivně, tedy právě opačně, než stavební úřad uvádí, na rozdíl od situace, kdy by krokům vedoucím k regeneraci stávajícího průmyslového areálu bylo bráněno. Pokud totiž areál nedostane žádný impuls ke svému rozvoji, zůstane v Tanvaldu pouze chátrající a postupně se rozpadající vzpomínka na průmyslovou minulost města, vábící všechny možné společensky nepřijatelné jevy a stane se skutečnou brzdou jakéhokoliv pozitivního rozvoje území. Pokud by to bylo právně možné, pak bychom z pohledu udržitelného rozvoje území mohli právě nečinnost prohlásit za něco, co je v rozporu s úkoly a cíli územního plánování.

Předkládaný záměr je v souladu s ustanoveními tohoto odstavce.

(4) Územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. Zastavitelné plochy se vymezují s ohledem na potenciál rozvoje území a míru využití zastavěného území.

Odstavec se týká zejména procesu tvorby a schvalování územního plánu, s nímž je dle vyjádření jak stavebního úřadu, tak odvolacího orgánu předkládaný záměr **v souladu**.

(5) V nezastavěném území lze v souladu s jeho charakterem umísťovat stavby, zařízení, a jiná opatření pouze pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství, těžbu nerostů, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a dále taková technická opatření a stavby, které zlepšují podmínky jeho využití pro účely rekreace a cestovního ruchu, například cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra. Uvedené stavby, zařízení a jiná opatření včetně staveb, které s nimi bezprostředně souvisejí včetně oplocení, lze v nezastavěném území umísťovat v případech, pokud je územně plánovací dokumentace výslovně nevylučuje.

Odstavec se týká nezastavěného území, **což není případ předkládaného záměru.**

(6) Na nezastavitelných pozemcích lze výjimečně umístit technickou infrastrukturu způsobem, který neznemožní jejich dosavadní užívání.

Odstavec se týká nezastavitelných pozemků, což není případ předkládaného záměru.

§ 19

Úkoly územního plánování

(1) Úkolem územního plánování je zejména

a) zjišťovat a posuzovat stav území, jeho přírodní, kulturní a civilizační hodnoty,

Odrážka se týká zejména procesu tvorby a schvalování územního plánu, s nímž je dle vyjádření jak stavebního úřadu, tak odvolacího orgánu předkládaný záměr **v souladu**.

b) stanovovat koncepci rozvoje území, včetně urbanistické koncepce s ohledem na hodnoty a podmínky území,

Předkládaný záměr nepatří mezi materiály územní koncepční povahy, jichž se tato odrážka týká, přitom však splňuje požadavky z koncepčních materiálů plynoucí. Vedle vlastního územního plánu města Tanvald splňuje záměr požadavky na rozvoj území v rámci Libereckého kraje i České republiky.

Územní energetická koncepce Libereckého kraje uvádí výslovně na str. 18: „*Preferovat při zásobování definovaných rozvojových území (brownfields a rozvojových návrhových ploch) využití nespalovacích technologií využití OZE*“, dále pak na str. 172: „*Pro umístění nových staveb a zařízení energetiky preferovat využití brownfields.*“

Zásady územního rozvoje Libereckého kraje uvádějí mezi úkoly územního plánování opět výslovně na stranách 49 až 50:

Zajistit územní podmínky pro efektivní zásobování území energiemi a hospodaření s nimi.

- Vytvářet územní podmínky pro zvyšování podílu obnovitelných zdrojů energie na celkové spotřebě energií a paliv.
- Vytvářet územní podmínky pro ekonomicky efektivní aplikaci kombinované výroby elektřiny a tepla ve stávajících i nových zdrojích energie.

Vytvářením územních podmínek pro reálný nárůst výroby energií z obnovitelných zdrojů zvyšovat soběstačnost LK v dodávkách energií

- Podporovat rozvoj využití geotermální energie

Politika územního rozvoje České republiky uvádí mezi republikovými prioritami:

- Vytvářet předpoklady pro polyfunkční využívání opuštěných areálů a ploch (tzv. brownfields průmyslového, zemědělského, vojenského a jiného původu). (str. 14)
- Vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie z obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi. (str. 16)

Závěr: Předkládaný záměr je v souladu s koncepčními materiály rozvoje území.

c) prověřovat a posuzovat potřebu změn v území, veřejný zájem na jejich provedení, jejich přínosy, problémy, rizika s ohledem například na veřejné zdraví, životní prostředí, geologickou stavbu území, vliv na veřejnou infrastrukturu a na její hospodárné využívání,

Odrážka se týká problematiky popsané již výše v tomto dokumentu. Předkládaný záměr **není s těmito ustanoveními v rozporu.**

d) stanovovat urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny, zejména na umístění, uspořádání a řešení staveb,

Odrážka se týká požadavků, jež může stavební úřad vydat formou podmínek ve vydávaném rozhodnutí. Předkládaný záměr **není s těmito ustanoveními v rozporu.**

e) stanovovat podmínky pro provedení změn v území, zejména pak pro umístění a uspořádání staveb s ohledem na stávající charakter a hodnoty území,

Odrážka se týká požadavků, jež může stavební úřad vydat formou podmínek ve vydávaném rozhodnutí. Předkládaný záměr **není s těmito ustanoveními v rozporu.**

f) stanovovat pořadí provádění změn v území (etapizaci),

Odrážka se týká požadavků, jež může stavební úřad vydat formou podmínek ve vydávaném rozhodnutí. Předkládaný záměr **není s těmito ustanoveními v rozporu.**

g) vytvářet v území podmínky pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a to přírodě blízkým způsobem,

Odrážka se týká opatření stanovených územním plánem města Tanvald, s nímž je předkládaný záměr **v souladu**, případně požadavků, jež může stavební úřad vydat formou podmínek ve vydávaném rozhodnutí.

h) vytvářet v území podmínky pro odstraňování důsledků náhlých hospodářských změn,

Předkládaný záměr se uskutečňuje v areálu typu brownfield vzniklého v důsledku náhlé hospodářské změny, přičemž dílem odstraňuje a dílem vytváří podmínky k širšímu odstranění důsledků náhlých hospodářských změn **ve smyslu této odrážky.**

i) stanovovat podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury a pro kvalitní bydlení,

Odrážka se týká zejména procesu tvorby a schvalování územního plánu, s nímž je dle vyjádření jak stavebního úřadu, tak odvolacího orgánu předkládaný záměr **v souladu.**

j) prověřovat a vytvářet v území podmínky pro hospodárné vynakládání prostředků z veřejných rozpočtů na změny v území,

Odrážka se týká zejména procesu tvorby a schvalování územního plánu, s nímž je dle vyjádření jak stavebního úřadu, tak odvolacího orgánu předkládaný záměr **v souladu**.

k) vytvářet v území podmínky pro zajištění civilní ochrany,

Záměr vytváří nezávislý lokální zdroj energie, který může **zvýšit bezpečnost v území** v případě havarijních stavů.

l) určovat nutné asanační, rekonstrukční a rekultivační zásahy do území,

Odrážka se týká zejména procesu tvorby a schvalování územního plánu, s nímž je dle vyjádření jak stavebního úřadu, tak odvolacího orgánu předkládaný záměr **v souladu**.

m) vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů^{4), 12)} před negativními vlivy záměrů na území a navrhnout kompenzační opatření, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak,

Problematika této odrážky **byla řešena** během procesu projednávání EIA, podmínky obsažené v závazném stanovisku zahrne stavební úřad do svého rozhodnutí.

n) regulovat rozsah ploch pro využívání přírodních zdrojů,

Odrážka se týká zejména procesu tvorby a schvalování územního plánu, s nímž je dle vyjádření jak stavebního úřadu, tak odvolacího orgánu předkládaný záměr **v souladu**. Předkládaný záměr **není v rozporu ani s žádným regulačním plánem**.

o) uplatňovat poznatky zejména z oborů architektury, urbanismu, územního plánování a ekologie a památkové péče.

Odrážka se týká požadavků, jež může stavební úřad vydat formou podmínek ve vydávaném rozhodnutí. Předkládaný záměr **není s těmito ustanoveními v rozporu**.

(2) Úkolem územního plánování je také posouzení vlivů politiky územního rozvoje, zásad územního rozvoje nebo územního plánu na udržitelný rozvoj území (§ 18 odst. 1). Pro účely tohoto posouzení se zpracovává vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území. Jeho součástí je také vyhodnocení vlivů na životní prostředí s náležitostí stanovenými v příloze k tomuto zákonu, včetně posouzení vlivu na evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast.

Odrážka se týká požadavků na koncepční nástroje územního plánování, což není případ předkládaného záměru. Předkládaný záměr **není s těmito ustanoveními v rozporu**.

Rozborem všech ustanovení §§ 18 a 19 stavebního zákona jsme prokázali, že předkládaný záměr, jak je popsán v předložené dokumentaci, není v rozporu s cíli a úkoly územního plánování. Věříme, že zde uvedené argumenty týkající se souladu záměru s § 18 a 19 stavebního zákona jsou dostatečně silné k vyjádření právního názoru, že **záměr je v souladu s úkoly a cíli územního plánování**, jak to požaduje § 90, písm. b) stavebního zákona a **vyzýváme odvolací orgán k vyjádření takového právního názoru.**

Nesprávný úřední postup

Rozdílné rozhodnutí skutkově shodného případu 1

Ve svém (odvolacím orgánem později zrušeném) rozhodnutí ze dne 12. 10. 2015 se stavební úřad na str. 7 vypořádává s námitkou (a na str. 30 s připomínkou) „*možného nebezpečí ztráty podzemní vody v domovních studních v oblasti cca 5 km²*“. Stavební úřad se správně odvolává na zjištění příslušných autorit a námitku neakceptuje (zamítá).

V nyní napadaném materiálu RSU se stavební úřad na str. 9 vypořádává s naprosto totožnou námitkou (a na str. 30 s připomínkou) „*možného nebezpečí ztráty podzemní vody v domovních studních v oblasti cca 5 km²*“, přičemž vypuštěním některých odvolávek na zjištění příslušných autorit a manipulací s textem dochází k závěru námitce (připomínce) vyhovět a vyvozuje z ní rozpor mezi veřejným a soukromým zájmem.

Stavební úřad měl přitom k dispozici totožné podklady, jako při svém prvním vypořádání této námitky. Nově dodaný doplněk dokumentace č. 3 se nijak netýká vlivu na podzemní vody. Stavební úřad v RSU na str. 2 dole uvádí, že „*doplněním dokumentace pro vydání územního rozhodnutí nenastaly žádné nové skutečnosti oproti záměru, který byl již projednáván...*“.

Odvolací orgán se ve svém rozhodnutí ze dne 12. 2. 2016 k problematice nebezpečí ztráty podzemní vody nijak nevyjadřuje a nijak tedy nezavazuje stavební úřad v této věci svým právním názorem.

Stavební úřad tak ve stejné věci rozhodl pokaždé jiným způsobem. Je nesporné, že stavební úřad v tomto případě porušil zásadu legitimního očekávání zakotvenou v § 2, odst. 4 správního řádu.

Rozdílné rozhodnutí skutkově shodného případu 2

Ve svém (odvolacím orgánem později zrušeném) rozhodnutí ze dne 12. 10. 2015 se stavební úřad na str. 8 vypořádává s námitkou (a na str. 31 s připomínkou) „*nebezpečí možných otřesů a následných škod na zdraví i majetku vlivem realizace a provozu navrhovaného záměru*“. Stavební úřad se správně odvolává na zjištění příslušných autorit a námitku neakceptuje (zamítá).

V nyní napadaném materiálu RSU se stavební úřad na str. 9 vypořádává s naprosto totožnou námitkou (a na str. 31 s připomínkou) „*nebezpečí možných otřesů a následných škod na zdraví i majetku vlivem realizace a provozu navrhovaného záměru*“, přičemž vypuštěním některých odvolávek na zjištění příslušných autorit a manipulací s textem dochází k závěru námitce (připomínce) vyhovět a vyvozuje z ní rozpor mezi veřejným a soukromým zájmem.

Stavební úřad měl přitom k dispozici totožné podklady, jako při svém prvním vypořádání této námitky. Nově dodaný doplněk dokumentace č. 3 se nijak netýká vlivu na možné otřesy. Stavební úřad v RSU na str. 2 dole uvádí, že „*doplněním dokumentace pro vydání územního rozhodnutí nenastaly žádné nové skutečnosti oproti záměru, který byl již projednáván...*“.

Odvolací orgán se ve svém rozhodnutí ze dne 12. 2. 2016 k problematice možných otřesů nijak nevyjadřuje a nijak tedy nezavazuje stavební úřad v této věci svým právním názorem.

Stavební úřad tak ve stejné věci rozhodl pokaždé jiným způsobem. Je nesporné, že stavební úřad v tomto případě porušil zásadu legitimního očekávání zakotvenou v § 2, odst. 4 správního řádu.

Rozdílné rozhodnutí skutkově shodného případu 3

Ve svém (odvolacím orgánem později zrušeném) rozhodnutí ze dne 12. 10. 2015 se stavební úřad na str. 12 vypořádává s námitkou (a na str. 33 s připomínkou), v níž je „*poukazováno na negativní změny ovzduší (mikroklimatu)*“. Stavební úřad se správně odvolává na zjištění příslušných autorit a námitku neakceptuje (zamítá).

V nyní napadaném materiálu RSU se stavební úřad na str. 12 dole vypořádává s naprosto totožnou námitkou (a na str. 33 s připomínkou), v níž je „*poukazováno na negativní změny ovzduší (mikroklimatu)*“, přičemž vypuštěním některých odvolávek na zjištění příslušných autorit a manipulací s textem dochází k závěru námitce (připomínce) vyhovět a vyvozuje z ní rozpor mezi veřejným a soukromým zájmem.

Stavební úřad měl přitom k dispozici totožné podklady, jako při svém prvním vypořádání této námitky. Nově dodaný doplněk dokumentace č. 3 se nijak netýká vlivu na změny ovzduší (mikroklimatu). Stavební úřad v RSU na str. 2 dole uvádí, že „*doplněním dokumentace pro vydání územního rozhodnutí nenastaly žádné nové skutečnosti oproti záměru, který byl již projednáván...*“.

Odvolací orgán se ve svém rozhodnutí ze dne 12. 2. 2016 k problematice změny ovzduší (mikroklimatu) nijak nevyjadřuje a nijak tedy nezavazuje stavební úřad v této věci svým právním názorem.

Stavební úřad tak ve stejné věci rozhodl pokaždé jiným způsobem. Je nesporné, že stavební úřad v tomto případě porušil zásadu legitimního očekávání zakotvenou v § 2, odst. 4 správního řádu.

Rozdílné rozhodnutí skutkově shodného případu 4

MÚ Tanvald, odbor stavební úřad a životní prostředí, tedy zde uváděný stavební úřad, vydal dne 5. 6. 2014 Koordinované závazné stanovisko k dotčené stavbě, kde uvádí na str. 1 pod bodem III. z pozice orgánu ochrany přírody a krajiny a dále na str. 2 pod bodem VI. z pozice příslušného orgánu ochrany ovzduší, že nemá k uvedené stavbě námitek. Dále na str. 4 stavební úřad „*shledal, že nebudou neúměrně dotčeny veřejné zájmy chráněné těmito dotčenými orgány...*“.

V RSU na str. 6 i na dalších místech argumentuje v neprospěch záměru poukazem na údajné negativní vlivy na ovzduší a klima a z toho dovozuje rozpor s některými veřejnými zájmy. Zásadní pochybení vidíme v otočení argumentu vlivu na ovzduší, dovozené rozpory s veřejnými zájmy jsou pak dalším důsledkem nesprávného východiska.

Stavební úřad tak ve stejné věci rozhodl pokaždé jiným způsobem. Je nesporné, že stavební úřad v tomto případě porušil zásadu legitimního očekávání zakotvenou v § 2, odst. 4 správního řádu. Zároveň se jedná o provinění proti ustanovení § 4, odst. 4 stavebního zákona.

Rozdílné rozhodnutí skutkově shodného případu 5

MÚ Tanvald, odbor stavební úřad a životní prostředí, tedy zde uváděný stavební úřad, vydal dne 24. 11. 2014 závazné stanovisko – souhlas – podle § 17, odst. 1 písm. a) k dotčené stavbě, kde uvádí na str. 2 dole, že *„zjistil, že jejím uskutečněním nejsou ohroženy zájmy chráněné vodním zákonem a zvláštními předpisy. Při přezkoumání žádosti a na základě shromážděných právně významných skutečností nebyly shledány důvody bránící udělení souhlasu.“*

V RSU na str. 5 i na dalších místech argumentuje v neprospěch záměru poukazem na údajné negativní vlivy na vodní zdroje a z toho dovozuje rozpor s některými veřejnými zájmy. Stavební úřad neuvádí, které vlivy kromě vlivů chráněných vodním zákonem by to měly být, proto dovozujeme, že stavební úřad jedná v rozporu se svým dřívějším závazným stanoviskem. Zásadní pochybení vidíme v otočení argumentu vlivu na vodní zdroje, dovozené rozpory s veřejnými zájmy jsou pak dalším důsledkem nesprávného východiska.

Stavební úřad tak ve stejné věci rozhodl pokaždé jiným způsobem. Je nesporné, že stavební úřad v tomto případě porušil zásadu legitimního očekávání zakotvenou v § 2, odst. 4 správního řádu. Zároveň se jedná o provinění proti ustanovení § 4, odst. 4 stavebního zákona.

Vypořádání námitek, k nimž nemělo být přihlédnuto

Na str. 8 stavební úřad vypořádává námitku města Tanvald a uvádí, že námitce vyhověl. Přitom se jedná o námitku, která není řádně zdůvodněná, město se odkazuje na ochranu veřejného zájmu, aniž by jakkoliv specifikovalo, který veřejný zájem hájí. To je v rozporu s ustanovení § 89, odst. 4 stavebního zákona, protože při neuvedení konkrétního veřejného zájmu nelze rozhodnout, zda je tato námitka uplatněna k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. Stavební úřad měl postupovat v souladu s ustanovením další věty téhož odstavce, totiž že *„K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží.“*

V obdobném případě na str. 14 nahoře stavební úřad u nedostatečně zdůvodněné námitky, že občané budou omezeni, správně uvádí, že není zřejmé, čím budou omezeni, a proto námitku neakceptuje (nepřihlíží k ní).

Stavební úřad tak i v tomto případě vykazuje rysy rozdílného rozhodování skutkově obdobných případů a dopouští se porušení zásady legitimního očekávání zakotvené v § 2, odst. 4 správního řádu.

Tendenční vedení správního řízení

Stavební úřad během řízení vznášel opakovaně požadavky, které nejsou podloženy žádným zákonným předpisem a mnohdy ani zdravým rozumem. Příkladem budiž požadavek doplnění akustické studie, kdy měl žadatel prokázat,

že nebudou překročeny limity hluku na hranici pozemku. Přitom by mělo být stavebnímu úřadu známo, že zákon zná pouze chráněný venkovní prostor či chráněný venkovní prostor budov, ale nedefinuje hlukový limit pro vodní toky či pro drážní těleso. Žadatel tak musel v uvedeném případě prokázat nepřekročení neexistujících limitů. To je v rozporu s ustanovením § 6, odst. 2 správního řádu, že správní orgán má postupovat tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady.

Stavební úřad chtěl posuzovat důvodnost záměru či „společenskou prospěšnost“ (obecné blaho). Zde vidíme rozpor s ustanovením § 2 správního řádu.

Tendenční nastavení stavebního úřadu lze vyvodit i z jeho pochybení popsaných v tomto odvolání, která nelze označit za drobná opomenutí formálního rázu.

Stavební úřad používá nepřezkoumatelné argumenty, přiklání se k nepodloženým námitkám a nepostupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, čímž porušuje ustanovení § 3 správního řádu.

Stavební úřad v napadeném rozhodnutí pomíjí jeden ze základních principů demokratického právního státu, totiž že vše, co není zakázáno, je povoleno.

Tendenční nastavení stavebního úřadu lze dokumentovat také na tom, jak tajemník městského úřadu v dubnu 2016 transformoval sdělení odvolacího orgánu zastupitelům v době, kdy ještě vůbec nebylo známo, jaké dokumenty budou předloženy do nového projednání případu:

Rozhodnutí KÚLK: „*stavební úřad musí náležitě zhodnotit soukromé a veřejné zájmy, vzájemně je porovnat a zhodnotit, který zájem převažuje*“

Tajemník MÚ na zasedání zastupitelstva 20. 4. 2016 (záznam videopřenosu): „*komplikace je v tom, že krajský úřad chce, aby městský úřad, potažmo stavební úřad jako správní orgán vyargumentoval veřejný zájem proti tomu soukromému zájmu*“

Významový posun sdělení je evidentní. Žádáme odvolací orgán, aby svým jasným právním názorem napříště odstranil prostor pro tendenční kreativní nakládání s právními argumenty.

Svévolné nakládání s „veřejnými zájmy“

Stavební úřad staví svou argumentaci zejména na nesouladu záměru s veřejnými zájmy. Identifikuje veřejné zájmy pohody bydlení (dnes se již nově užívá pojem kvality prostředí), ohrožení veřejného zdraví, ochrana veřejnosti před stresem a psychickou zátěží. Zásada ochrany veřejného zájmu rozhodně neznámá, „*že by správní orgány měly veřejný zájem, přesněji řečeno veřejné zájmy, samy formulovat, to je zásadně úkolem moci zákonodárné, úkolem správních orgánů je při aplikaci zákonů, které jednotlivé veřejné zájmy definují, v jednotlivých případech takto obecně formulované veřejné zájmy konkretizovat ... není ani možné, aby správní orgány při výkonu své působnosti konstruovaly nějaký úplně nový „veřejný zájem“, který právní úprava vůbec nezná, neboť by tak překročil meze své kompetence, a tím i zásadu legality, resp. zásadu zákazu zneužití pravomoci.*“ (JUDr. Josef Vedral, Ph.D.. *Správní řád – Komentář, Bova Polygon Praha 2012, str. 100 – 101*)

Stavební úřad neuvedl žádné konkrétní rozpory jakýchkoliv naměřených či odborně predikovaných hodnot s ustanoveními platných zákonů. V předešlém textu jsme vyvrátili výchozí argumenty stavebního úřadu pro údajný nesoulad s jím uváděnými veřejnými zájmy. Vzhledem k neexistenci jakéhokoliv univerzálního, blíže nedefinovaného veřejného zájmu nebo blíže nedefinovaného zájmu obce, není ani možné se na tyto další nedefinované veřejné zájmy odkazovat. Z textu tohoto odvolání plyne, že záměr není v rozporu s veřejnými zájmy.

V rozporu s veřejným zájmem je zejména tímto odvoláním napadené rozhodnutí stavebního úřadu. Konkrétně máme na mysli nepochybně velmi silný veřejný zájem v právním demokratickém státu, a sice nezpochybnitelný **veřejný zájem, jímž je ochrana zájmů individuálních**. Zajisté je ve veřejném zájmu, aby subjekt splňující vše, co je mu platnými zákony uloženo, dosáhl na kladné vyřízení své žádosti. Veřejným zájmem totiž je předvídatelnost práva, jakož i legitimní předvídatelnost postupu orgánu veřejné moci v souladu s právem a zákonem stanovenými požadavky.

Závěr

Ve výše uvedeném textu jsme rozebrali a vyvrátili argumenty stavebního úřadu, které tento považoval za zásadní pro zamítnutí žádosti. **Rekapitulace:**

- konflikt s principem udržitelného rozvoje území - vyvráceno
- konflikt s veřejným zájmem pohody bydlení – vyvráceno
- konflikt s veřejným zájmem zdraví občanů – vyvráceno
- konflikt s veřejným zájmem efektivního využívání energie – vyvráceno
- konflikt s veřejným zájmem rekreačního potenciálu - vyvráceno
- dílčí problém ztráta vody ve studních – vyvráceno
- dílčí problém vzniku mlhy - vyvráceno
- dílčí problém seismický monitoring – vyvráceno

Stavební úřad **dále pochybil** např.:

- v identifikaci dotčených veřejných zájmů
  - v posouzení vzájemného působení dotčených veřejných zájmů
- a v řadě jednotlivých dílčích kroků, jak je popsáno výše v tomto odvolání.

Tím pokládáme své zdůvodnění odvolání za dostatečné k tomu, aby odvolací orgán rozhodl tak, jak je požadováno v úvodu tohoto dokumentu. Vzhledem k výše popsaným pochybením stavebního úřadu, z nichž některá se opakují z minulého kola projednávání tohoto případu, žádáme odvolací orgán, aby ve svém rozhodnutí podrobně stavebnímu úřadu stanovil právní názor pro nové, snad již konečné projednání a připomněl stavebnímu úřadu jeho pozici při rozhodování v přenesené působnosti. Napomůže to dokončení správního úkonu, od jehož zahájení uběhly již téměř dva roky, po které neustále roste výše škody nám způsobené nesprávnými postupy a rozhodnutími.

Ing. Zbyněk Šonka

člen představenstva

ENTERGEO, SE

ENTERGEO
GEOTHERMAL
ENERGY
ENTERGEO, SE Podnikatelská 267, 190 11 Praha 9
DIČ/VAT: CZ24217387 www.entergeo.com

